

tilsvarende først et år senere end den gældende lov i øvrigt.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til apotekerlovens § 85, stk. 3. Som nævnt i bemærkningerne til § 66 vil indenrigsministeriets bekendtgørelse af 30. juni 1970 om apotekervæsenets pensionsordning med senere ændringer blive opretholdt i det omfang, det er foreneligt med dette lovforslag.

Bestemmelser i administrative forskrifter, udstedt i medfør af apotekerloven, som måtte stride mod bestemmelser i dette lovforslag, bortfalder.

For så vidt angår stk. 5 henvises der til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.

Til § 81

Efter § 8, stk. 1, i lægemiddeloven må der ikke fremstilles, indføres, udføres, oplagres, forhandles, udleveres, fordeles eller emballeres lægemidler uden sundhedsstyrelsens tilladelse. Hidtil har de kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder haft en særlig godkendelse til virksomhed i henhold til apotekerlovens §§ 67 og 68. Disse særlige regler opretholdes ikke i dette lovforslag, hvorfor de pågældende virksomheder nu henføres til lægemiddelovens regler. Reglerne indebærer, at virksomheder, som har de fornødne tilladelser, ikke behøver at søge en tilladelse i henhold til lægemiddelovens § 8, stk. 1.

For de hidtidige kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder foreslås tilladelsen i henhold til lægemiddelovens § 8, stk. 1, begrænset til 5 år. Herved gives der sundhedsstyrelsen mulighed for efter en vis periode at vurdere tilladelser påny i overensstemmelse med almindelig praksis for § 8, stk. 1-tilladelser, der normalt er tidsbegrænsede.

Retten efter apotekerlovens § 45, stk. 2, for dyrlæger til at dispensere (tilberede, sammenblende, dele og afveje) lægemidler forudsættes ikke videreført, men dyrlæger, som ved lovens ikrafttræden har en sådan ret, vil i medfør af stk. 3 bevare retten i 5 år efter dette tidspunkt. De nærmere regler om dyrlægernes omgang med lægemidler til dyr vil blive fastsat i henhold til lovforslagets § 11.

Til § 82

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 61.

Til § 83

Med henblik på en vurdering af om de intentioner og hensyn, som ligger til grund for dette lovforslags bestemmelser (ikke mindst vedrørende apoteksproduktionens ordning), er tilgodeset, indeholder forslaget i § 83 en bestemmelse om, at spørgsmålet om en eventuel revision af loven skal forelægges folketinget i året 1988-89.

Til § 84

Efter gældende apotekerlovs § 86, stk. 4 og 5, er retstilstanden den, at apotekerloven gælder for Grønland, men ikke for Færøerne, hvor apotekervæsenet i henhold til hjemmestyreloven er et sær-anliggende.

For Grønlands vedkommende er der i gældende apotekerlovs § 86, stk. 5, hjemmel for indenrigsministeren til at foretage sådanne afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. Sådanne regler er aldrig blevet fastsat, og apotekerloven har rent faktisk kun i meget ringe udstrækning haft betydning i Grønland, hvor der i øjeblikket ikke er noget apotek. Al medicin til Grønland leveres for tiden fra Københavns amtskommunes centralapotek i Herlev, som ekspederer leverancerne til hvert enkelt sygehus. Alle distriktslæger distribuerer medicin. Det kan på nuværende tidspunkt forudses, at denne lov kun i begrænset omfang vil kunne sættes i kraft i Grønland, hvorfor bestemmelsen er formuleret således, at loven – med de nødvendige afvigelser – kan sættes i kraft i Grønland ved kongelig anordning.

Den nuværende apoteker på Færøerne er i medfør af gældende apotekerlovs § 86, stk. 4, medlem af apotekervæsenets pensionsordning og forbliver heri i medfør af forslaget § 66. Ophævelsen af den nævnte bestemmelse i apotekerloven medfører, at kommende apotekere på Færøerne heller ikke i denne relation vil være omfattet af dette lovforslag.